

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 159/2012-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. augusta 2012 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť Ing. F. J. – S., J., zastúpeného advokátom JUDr. J. P., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. F. J. – S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. Ing. F. J. – S. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 450 € (slovom tisícštyristopäťdesiat eur), ktoré j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. F. J. – S. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,48 € (slovom trisťdvadsaťtri eur a štyridsaťosem centov), ktorú j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. P., T., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 159/2012-13 z 18. apríla 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. F. J. – S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 od. 2 ústavy vidí sťažovateľ v tom, že „... 05. 11. 2004 podal... na Okresnom súde Piešťany návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi – S. G... o zaplatenie 11.910,74 EUR s príslušenstvom, ktorým začalo súdne konanie, v súčasnosti vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7 C/252/2008... Vzhľadom na zrušenie Okresného súdu Piešťany v zmysle príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov SR bola predmetná vec postúpená Okresnému súdu Trnava, v konaní sp. zn. 35 C/15/2005... Vzhľadom na opätovné zriadenie Okresného súdu v Piešťanoch bola predmetná vec opätovne postúpená

na Okresný súd do Piešťan a dodnes je evidovaná pod sp. zn. 7 C/252/2008... Dávame do pozornosti, že odo dňa podania žaloby vo veci samej nielenže nebolo v predmetnej veci meritórne rozhodnuté, ale odo dňa 16. 02. 2011 nebol v predmetnej veci realizovaný žiadny procesný úkon zo strany súdu vo veci samej, vrátane neuskutočnenia žiadneho ďalšieho pojednávania... Poukazujeme na skutočnosť, že Sťažovateľ už v minulosti v priebehu konania čelil viackrát nečinnosti Okresného súdu Piešťany, ktoré sa snažil riešiť urgenciami, najmä nie však len, zo dňa 26. 02. 2009 a 05. 11. 2009, a podaním sťažnosti predsedníčke Okresného súdu Piešťany zo dňa 04. 11. 2010. Už v Upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 08.12.2010 dospela predsedníčka súdu k záveru, že v Konaní dochádza k prieťahom... Sťažovateľ má za to, že poskytol Okresnému súdu Piešťany dostatočný Čas, aby sa v Konaní vysporiadal príkazom zo strany predsedníčky súdu a s otázkou ďalšieho procesného napredovania Konania.“

3. Na základe už uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo Ing. F. J. – S., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008 porušené.

2. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby bola vec č. 7 C/252/2008 čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. Ing. F. J. – S., sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2. 000,- Eur..., ktoré je mu Okresný súd Piešťany povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný nadradiť trovy právneho zastúpenia Ing. F. J. – S. vo výške 707,45 Eur... a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ zdôvodnil tým, že „...v dôsledku absencie rozhodnutia súdu v merite veci za obdobie viac než siedmich rokov utrpel značnú nemajetkovú ujmu v podobe sedem rokov pretrvávajúcej právnej neistoty a rovnako tak aj v podobe nedostatku peňažných prostriedkov (ktorých úhradu žiada od žalovaného v predmetnom Konaní) v rámci výkonu podnikateľskej činnosti

v období hospodárskej krízy, ktorý znáša v dôsledku prietáhov v Konaní. Sťažovateľ preto považuje za spravodlivé požadovať od Okresného súdu Piešťany primerané zadosťučinenie, zo subjektívneho pohľadu Sťažovateľa vyčíslené v sume 2.000,- EUR.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu predsedníčka okresného súdu v písomnom podaní (sp. zn. Spr. 292/12 z 9. mája 2012) uviedla stručnú chronológiu procesných úkonov vo veci a tiež uviedla: „... *S účinnosťou od 1. 1. 2008 došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Trnava na Okresný súd Piešťany. Vec bola pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. L. Ch. V zmysle opatrenia 1SprR/9/2009 zo dňa 13. 07. 2009 bola vec náhodným výberom pridelená na prejednanie dňa 22. 07. 2009 zákonnej sudkyňi JUDr. N. K., ktorá nariadila termín pojednávania na deň 16. 2. 2011, kedy boli vypočítaní účastníci konania a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania, s tým, že súd sa oboznámi s podaním doručeným dňa 14. 2. 2011 a bude vyzvaný pán M., aby doložil doklady preukazujúce úhrady za práce vykonané na rodinnom dome odporkyne... Vzhľadom na skutočnosť, že zákonná sudkyňa JUDr. N. K. bola Súdnou radou Slovenskej republiky trvalo preložená na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava 5 s účinnosťou od 1. 11. 2011, predmetná vec bola pridelená dňa 9. 11. 2011 zákonnej sudkyňi JUDr. J. J.“*

5. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu okresného súdu na výzvu ústavného súdu č. k. I. ÚS 159/2012-27 z 27. mája 2012 zopakoval, že na podanej sťažnosti trvá, a ďalej sa k meritu veci nevyjadril.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 7 C/252/2008 ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal 5. novembra 2004 žalobný návrh na okresnom súde proti S. G. na zaplatenie istiny 11 910,74 € (358 823 Sk) s prísl., ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 6 Ro 99/04. Následne vo veci boli vykonané tieto úkony:

- 31. januára 2005 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 5 dní od doručenia výzvy;

- 28. februára 2005 sťažovateľ uhradil súdny poplatok za podaný návrh;

- 10. marca 2005 okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. PN-6Ro/99/04-04;

- 15. apríla 2005 podala odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu;

- 18. apríla 2005 okresný súd spis preradil do registra súdnej agendy „C“ a zaevidoval ho pod sp. zn. 35 C/13/2005;

- v dôsledku reorganizácie súdnej správy podľa zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) bola s účinnosťou od 1. januára 2006 vec odstúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Trnava;

- 25. apríla 2006 dal sudca kancelárii pokyn, aby odporcovi zaslala žalobný návrh na vyjadrenie v lehote 15 dní od doručenia a aby bol nariadený termín pojednávania na 8. jún 2006;

- 8. júna 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Po vypočutí účastníkov sporu bolo pojednávanie odročené na 14. august 2006 pre účely vykonania dokazovania vypočutím navrhovaných svedkov;

- 14. augusta 2006 bolo odporkyni uznesením č. k. 35 C/13/2005-58 uložené zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor v lehote 15 dní od doručenia uznesenia;

- 14. augusta 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Po vypočutí účastníkov sporu bolo pojednávanie odročené na 5. október 2006 pre účely vykonania dokazovania vypočutím navrhovaných svedkov;

- 5. októbra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Po vypočutí svedkov bolo pojednávanie odročené na 16. november 2006 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania vypočutím navrhovaných svedkov;
- 10. novembra 2006 bolo odporkyňou doručené vyjadrenie a protinávrh vo veci;
- 16. novembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Po vypočutí svedka bolo pojednávanie odročené na neurčito pre účely umožnenia ukončiť spor súdnym zmiernom a odstránenia väd protinávruhu;
- 18. decembra 2006 bola odporkyňa vyzvaná na odstránenie nedostatkov jej podania z 10. novembra 2006;
- 1. júna 2007 bol vyzvaný právny zástupca sťažovateľa (zrejmy omyl v účastníkovi, pozn.), aby podanie z 12. januára 2007 upresnil – v petite žalobného protinávruhu;
- 15. júna 2007 sa vyjadril právny zástupca sťažovateľa, že žiadne podanie na súde 12. januára 2007 nepodával a sťažovateľ trvá na pôvodnom petite;
- 20. septembra 2007 bol vyzvaný právny zástupca odporkyne, aby upresnil protinávrh;
- v dôsledku reorganizácie súdnej správy bola vec odstúpená miestne príslušnému okresnému súdu a zaevidovaná pod sp. zn 7 C/252/2008;
- 5. februára 2009 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. L. Ch.;
- 2. marca 2009 sťažovateľ upozornil okresný súd na prietáhy v konaní a žiadal, aby bolo nariadené pojednávanie vo veci;
- 22. júla 2009 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. N. K.;
- 9. novembra 2009 sťažovateľ opakovane upozornil okresný súd na prietáhy v konaní a žiadal, aby bolo nariadené pojednávanie vo veci;
- 8. decembra 2010 dal sudca kancelárii pokyn, aby zopakovala výzvu právnenému zástupcovi odporkyne na odstránenie väd žalobného protinávruhu;
- 8. decembra 2010 predsedníčka okresného súdu upovedomila právneho zástupcu sťažovateľa na spôsob vybavenia sťažnosti z 9. novembra 2010, v ktorej uznala prietáhy v konaní;

- 14. februára 2011 bol okresnému súdu od odporkyne doručený upravený petit žalobného protinávru;

- 16. februára 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Po výsluchu sťažovateľa a odporkyne bolo pojednávanie odročené na neurčito pre účely vykonania ďalšieho dokazovania;

- 3. marca 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie odporkyne, ktorým svoj protinávrh z 12. januára 2011 v celom rozsahu vzala späť a navrhla vo veci ďalšie dokazovanie;

- 10. októbra 2011 sťažovateľ urgoval okresný súd, aby nariadil termín pojednávania vo veci;

- 8. novembra 2011 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. J. J.;

- 23. januára 2012 predsedníčka okresného súdu upovedomila právneho zástupcu sťažovateľa na spôsob vybavenia sťažnosti z 22. decembra 2011, v ktorej uznala prietahy v konaní.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (i), správanie účastníka súdneho konania (ii) a postup samotného súdu (iii). Za

súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

12. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na zaplatenie istiny s príslušenstvom, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Úkony okresného súdu sú poznačené neefektívnosťou a nekoncentrovanosťou a to napriek tomu, že predsedníčka okresného súdu uznala priet'ahy v konaní v odpovedi na sťažnosť v liste sp. zn. Spr. 891/2010 z 8. októbra 2010 a taktiež v liste sp. zn. Spr. 765/11 z 23. januára 2012.

13. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosti, na základe ktorých by sťažovateľ prispel k celkovej dĺžke súdneho konania. Sťažovateľ sa opakovane domáhal odstránenia priet'ahov v konaní.

14. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovateľ v sťažnosti nekonkretizoval obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázal na celkovú dĺžku konania. Okresný súd v tomto ohľade nepochybne porušil svoje zákonné povinnosti dané mu procesnoprávnymi predpismi (predovšetkým Občianskym súdnym poriadkom). Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neprimeranou dĺžkou konania, neefektívnosťou a nesústredenosťou. Okresný súd za obdobie od 1. januára 2008 až do podania sťažnosti len raz uskutočnil súdne pojednávanie, ktoré odročil a vo veci meritórne nerozhodol. V čase od 1. januára 2008 až do 8. decembra 2010, a potom od 9. decembra 2010 do 15. februára 2011 a tiež od 17. februára 2001 bol okresný súd viac ako 4 roky úplne nečinný. Ústavný súd prihliadol tiež na to, že predmetná vec bola okresným súdom posudzovaná aj pred 1. januárom 2008 (pozri bod 7).

15. Aj vzhľadom na uvedené (pozri body 7, 11 až 14) ústavný súd z hľadiska priet'ahov v konaní hodnotil postup okresného súdu ako celok. Napriek tomu, že okresný

súd ojedinele vykonával procesné úkony spojené s prípravou pojednávania, uskutočnil pojednávanie a doručoval písomnosti, v posudzovanej veci konal nekoncentrovane a neefektívne a so značnými preťahmi vo svojej činnosti.

16. Ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/252/2008 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 4 roky), keď v posudzovanej veci nebolo ani raz meritórne rozhodnuté na okresnom súde, došlo u sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V konečnom dôsledku okresný súd uznal preťahy v posudzovanom súdnom konaní.

17. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných preťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

18. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných preťahov.

19. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 7 C/252/2008 konal bez zbytočných preťahov, nepovažoval ale vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € z dôvodov pretrvávajúcej dlhodobej právnej neistoty, ktorá pretrváva naďalej.

20. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu

porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 C/252/2008, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, zohľadniac tiež výšku požadovanej istiny (čo je v hre) a správanie sťažovateľa (bod 13) považoval ústavný súd priznanie sumy vo výške 1 450 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadosťučinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu, alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

22. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaného porušenia jeho práva úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 26. marca 2012. Za úkon právneho zástupcu vykonaný 7. júna 2012 ústavný súd nepriznal náhradu trov, pretože nemá potrebnú ústavnoprávnu relevanciu. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2012 patrí advokátovi odmena z výpočtového základu 763 €, t. j. 127,16 € a režijný paušál 7,63 € (127,16 € + 7,63 € = 134,79 €), advokát je platcom dane z pridanej hodnoty 20 %, t. j. 26,95 €, teda spolu 161,74 €. Celková odmena za právne zastúpenie pred ústavným súdom za dva úkony právnej pomoci predstavuje sumu 323,48 €, ktorú je okresný súd

povinný zaplatiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

23. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2012